

ת"פ 23389/01 - מדינת ישראל נגד אמג'יד יאסין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 23389-01-14 מדינת ישראל נ' יאסין

בפני כבוד השופט נואה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אםג'יד יאסין
הנאשם

גרז דין

.1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952+סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לעובד ציבורי לפי סעיף 288א(1) לחוק; הסעת נסעים בשכר לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

כמו כן הנאשם צירף כתב אישום מתוקן בת"פ 35545-09-15 (שלום כ"ס), והורשע בעבירות הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952.

.2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יצירף את כתב האישום בת"פ 35545-09-15 (שלום כ"ס), יודה בשני כתבי האישום המתוקנים, יורשע בגינם, ווופנה לקבלת תסקير בעניינו.

לענין העונש- המאשימה עתרה לעונש מקסימלי של **8 חודשים מאסר בפועל**, לצד מע"ת, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, ואילו ב"כ הנאשם יטען באופן חופשי.

ב"כ הנאשם אף עתר לקבלת חוא"ד הממונה על עבודות השירות, וב"כ המאשימה לא התנגד לכך.

.3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **20.4.16** עולה כי הוא בן 44, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 13-15. סיים לדבריו 12 שנות לימוד, ובמהמשך עבד בעבודות Müdמנות בתחום החשמל, כנרגס אמבולנס חמישה שנים וכנהג מונית עצמאי ושכיר בשנים האחרונות עד היום. הנאשם הקים עסק עצמאי בתחום ההסעות שנקלע לקשרים כלכליים, כשהוא נושא חובות כספיים כבדים, ומזה כשנה מצוי בהליך قضית רג'ל.

משפחה מוצאו מונה זוג הורים וسبعة ילדים, כשהוא השני בסדר הלידה ובכור הבנים, על כן קיבל על עצמו תפקיד הורי תומך כלכלי לבני משפחתו לאורך השנים.

נשי כ-16 שנים, מתאר קשר קרוב עם אשתו, שנוכח הפגיעה הכלכלית מתאר התדרדרות במערכת היחסים הזוגית כשהיא מהוועה עבורה ביום מוקור לתמייה.

משמעותו הפלילי עולה כי אין בעברו הרשעות קודמות.

בהתיחסותו לעברות נשוא הדין התקשה ליטול אחריות לביצוע ומסר שלא היה ער לכך שמדובר בנסיבות תושבי הארץ ללא אישורי כניסה, כשל��ipsis פועל באופן תקין וסביר בתפקידו כנהג מוניות.

התקשה להתיחס באופן ענייני לבחירותיו ולחזרה שביצוע העברות.

השירות התרשם כי הנאשם מתפרק לאורך שנים באופן יציב במישורי חייו השונים, כשבשנתיים האחרונות חלה נסיגת במצבו הכלכלי, עמה מתקשה להתמודד, ובוחר בפתרונות מידיים ושוליים לקשייו ללא התיחסות להשלכות התנהגו.

בנוסף, התרשם השירות כי הינו בעל עדות בעיתיות ביחס לחוק, לא נוטל אחריות למצבו ובחירותיו הבעיתיות כמו גם לביצוע העברות בהן הושע.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות דומה מינה השירות את עדותיו הבעיתיות של הנאשם ביחס לחוק, להעדרם של גורמי תמייה משמעותיים, לקשיו לנקוט אחריות לביצוע העברות ומוטיבציה נמוכה לשינוי התנהגות עברינית.

על גורמי הסיכון לשיקומו מינה השירות את יכולת הסתגלות ויציבות בנסיבות ולהעדר הרשעות קודמות.

לאור האמור, לא מצא השירות תועלת בהטלה צו מבנן, ועל כן לא המליך על אף.

עם זאת, השירות מצא כי ניתן ובעניין קונקרטי יהיה בכך לנאים גבול חיצוני ברור למניעת הישנות ביצוע עברות דומות ותחדד השלכות התנהלו.

4.16.4.19. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 23.6.16 עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מסר בדרך של עבודות שירות, ושובץ לעבודה בחטמ"ר מג"ב אויל במוועצה אזורית דרום השרון החל מיום 23.6.16.

בדיקות רפואיות שנערכו לנאים עולה כי יכול לעבוד בעבודות שירות במגבלה של הרמתמשאות כבדים.

5. מתייעוני ב"כ המאשימה לעונש עליה כי הנאשם הורשע לאור הודהתו בשני כתבי אישום נפרדים, בעבירה של ניסיון הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין, הפרעה לעובד ציבור, והסעת נוסעים בשכר, כאשר הסליק בחלק האחורי של הרכב שני תושבים זרים, וקיבל תמורתם 100 ₪ לכל אחד.

בת.פ. 15-09-35545 (שלום כ"ס) אותו צירף- הטי הנאם ברכבו 3 תושבים זרים, גם כן בתמורה ל-100 ₪ לכל אחד מהם.

מהתסיק בעניינו עולה כי מתקשה ליטול אחריות על ביצוע העבירות למטרות שהודה בפני ביהם"ש. בפני קצינית שירות המבחן אמר כי לא חשב שמדובר בתושבי איזור, וסביר שפעל באופן תקין כנהג מונית. התשלום שמצוין בעובדות כתוב האישום מלמד אלפי עדים כי התשלום בסך 100 ₪ הוא תשלום שלילי עלמא אינו משולם לנוסף רגיל אלא לנוסף ששכר אחר בצדו.

לנאם קשה גם להתייחס לאופן שבו הוא חוזר פעמיים אחר פעם על אותה עבירה, ולמרות שב-2013 נתפס כאשר הוא מסיע שוהים שלא כדין וכותב האישום הוגש עוד באותה שנה - חוזר וביצע זאת גם בשנת 2015.

השירות התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם המצב הכלכלי הקיים בبيתו, וכנגזרת מכך בוחר לכלכל את צעדיו במצבו הכלכלי בצורה קלה יותר, גם אם היא על רקע של פגיעה בחוק ובאופן של הסעה של תושבים תמורת תמורה כספית.

התסיק לא בא בהמלצה בעניינו, ובמקרה דנן צריך שתהא ענישה קונקרטית על מנת להוות לנאם גבול חיוני ברור, באופן חריג לנטייתו של השירות לבקר את עניינו של נאם על פני אינטראס ציבורי.

דברים אלה מתיישבים עם קיומם של שני תיקים בעניינו, כשכל עוד שלא הוכח עונש בצדו של האישום הראשון- המשיך ובוצע את שבצע תמורת בצע כסף.

מדיניות הענישה הרואה בעבירה על חוק הכנסת לישראל, לפי החלט ابو סאלם היא לפי נסיבות של אותו איורע. ההחלטה מחמירה עם נסיבות בהן עבירות אלה נבערות על רקע כספי או עסק.

בעניינו, הנאשם עסוק בנושא של הסעה וכנגזרת היה לו הרבה יותר קל בממשקים עם אותם שוהים בלתי חוקיים על מנת לשכנע אותם מהמקום.

יש להחמיר בעניינו דווקא בשל העובדה שיכל לעשות לבתו בדרך חוקית, אולם בחר אחרת, באופן שיש בו כדי לס肯 את הציבור בתמורה לבצע כסף.

במסגרת ההסכם בין הצדדים המאשימה הגיבה את עצמה לעונש מרבי של 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה על תנאי ופסילה וכן קנס.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להטיל על הנאשם עונש ברף הענישה ברף הגבוה האמור של מאסר בפועל של 8

chodshi maafer, maafer motana mmoshar, psilah mmoshet, psilah ul tana'i veknes.

מטעינו לעונש של **ב"כ הנאשם** עולה כי הגם אין להקל ראש בחומרת העבירות- ישן נסיבות המצדיקות הקלה בעונשו.

הנאשם כבן 44, ללא הרשות קודמות. בಗלו של הנאשם הדבר מעיד על כך שבמשך כ-25 שנות בגרות היה נורטטיבי. התחתן ונולדו לו שני ילדים.

במשך השנים התנסה בעבודות לגיטימיות שונות, בין היתר שימש כ-5 שנים נהג אמבולנס. ביום עובד כנהג מוניות שכיר.

בשנים האחרונות הסתבר מבחן כלכלית, הציג טפסים המעידים על כך שהוא ורعيיתו מצויים בהליך של פשיטת רגל, משלמים על פי הוראת הכנס 500 ₪ לחודש בתיק הכנים וקבעו להם בחודש פברואר 2017 המשך דיון בבייהם"ש המחויז בLOOD בו צפוי הכנס להסכים להפטר במחיר של 000 ₪ עבורו ועבור אשתו- כל אחד.

נסיבות העבירה הן עצמת עניינים מהוות עבירה פלילית.

מהראיות שהוגשו לביהם"ש, עולה כי שני שוהים בלתי חוקיים נשוא התקיק משנת 2013 נכנסו למכונית של הנאשם, מסרו לו כי הם יש להם אישור להיכנס לישראל, ישבו במושב האחורי באופן גלי' לחוטין, ומשתתקרב החיל גם הודה בחקירותיהם כי הם אלו שהתחבאו בתחיתות האחורי של כלי הרכב ולנאים לא היה כל חלק בדבר.

יש להתחשב בכך שהנאשם עבד באזור המذبور הרבה שנים וזו מעידתו הראשונה, חסר זמן של בימ"ש- כשלזמן ההוכחות הראשון ביום 15.11.30 התיעצב רק עד תביעה אחד מתוך ארבעה, והשב"חים שנרגשו עד תביעה בתיק ואמורים היו לחזק את דבריו הנאשם לא התיעצבו לממן עדות, וכן לא התיעצב החיל שתפס אותם.

גם לשיבת הוכחות נוספת שנקבעה ל-10.2.16 לא התיעצב אף עד תביעה.

בתיק המצורף לא התקיימים כל דין.

במקרה השני האיסוף של שני השב"חים היה בכיביש 153, ולא בסימון למחסום ולא בנסיבות בהן ניסה הנאשם להכנס שב"ח לתחומי ישראל.

הנאשם אסף נסעים במסגרת תפkid, וטעה בכך שלא בדק באופן דקדקני את תעודותיהם, ועزم את עינוי, באופן המצדיק ענישה.

צריך לשים את חומרת הדברים בפרופורציה בהשוואה לקרים אחרים, לנאים בעלי עבר פלילי עשיר שחלקו בתחום זהה.

מתחם הענישה בעבירות מסווג זה יכול לנوع מענישה מותנית, עד למאסר מאחריו סORG וברית.

מקום הנאשם במתחם צריך להיות בהתחשב בגילו, העדר עבר פלילי, כשהוא ממשיר לעבוד על מנת לצאת מהפטר בחודש פברואר 2017 מתיק הפש"ר שלו ושל אשתו.

הוא חסר מזמן של ביהם"ש, והטייצב פעמים רבות בביים"ש למרות שעדי התביעה לא התקייבו.

בפעם הקודמת בביים"ש וגם היום הנאשם לוקח אחריות מלאה לביצוע העבירות. בתסוקיר נפלת אי הבנה בתקשרות עם קצינת המבחן.

השירות גם מתייחס במספר גורמים ידועים בתרומת הקיימינולוגיה המחזקים סיכון שיקום כמו יכולת להסתגל והעדר הרשעות קודמות.

הנאשם התקייב בזמן בפני השירות והממונה, הביע מוטיבציה רבה לעבודות שירות, ונמצא מתאים. כליאתו מאחריו סORG וברית לא תועל בדבר, והוא לימד את הלך גם כתוצאה מכך שפרנסתו תפגע קשות מעצם העובדה שיבצע עבודות שירות.

הנאשם נרתע וחרד מההיליך, ולא ישוב לבצע עבירות דומות. ולראיה- בחולף שנה מעת ביצוע העבירה האחורונה לא נתפס פעם נוספת למטרות שנוגע שעות רבות מיידי יום.

לאור האמור, ככל שביהם"ש בוחר להטיל על הנאשם **מאסר**, מן הראו שיהיה על דרך של עבודות שירות, ולא לתקופה מקסימלית.

כמו כן לעניין רכיב **הפסילה**, מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להטיל פסילה בפועל, שכן לא יוכל לפני ובזמן ולאחר עבודות שירות להמשיך לעסוק בתחום עיסוקו, באמצעותו מפרנס את משפחתו ומוסgal לשלם לכונס הנכסים.

הנאשם הוסיף כי מודה בעבירות ויודיע כי אין חמורות. העבודה שלו כנהג מונית היא לעזרה לנוסעים. במקרה זה לקח תשלום ע"ש 100 ₪ מכל אחד שהזה מחיר נסעה רגילה.

רצה לחסוך זמן ולהזdot, ומשקם את עצמו מבחינה כלכלית. אשתו החלה לעבוד אף הוא עובד כדי לצאת מפשיטת רגל. יש לו חוב ע"ש 480,000 ₪ כולל משכנתא. בעבר היה עצמאי והוא לו 5 מוניות ו-7 נהגים בבית חולים מאיר, הסיע רופאים ואחיות.

לאחר שנקלע לסכום עם בית החולים מנהל בי"ח החליט להפסיק לעבוד אותו, וכך חוסל העסק ביום אחד בהליך פשיטת רגל משלם ביחיד עם אשתו 500 ₪ לחודש. הקונס שלח אותו להפטר בסך 36,000 ₪ לכל אחד מהם. חיים עובד כנהג מונית שכיר.

מוכן לבצע עבודות שירות.

הפסיקה עמדה לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות על חוק הכנסת לישראל, בעיקר בכל הנוגע למסיעים, מלינים ומעסיקים, שבמעשיהם - הינם בבחינת "חוטאים ומחייבים" אחרים (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 09/05/2005)).

הADB העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות פגיעה בערכיהם מוגנים שעוניים שמירה על ביטחון ושלום הציבור, ביחסו של הפרט, הגנה על ביטחון המדינה וריבונותה המתבטאת בזכותו לפקח על היוצאים ונכנסים בגבולותיה.

בנוסף, מהווים מעשי פגעה בשלטון החוק ובסדר הציבורי, ובצורך בהגנה על העושים מלאכתם במסגרת השירות הציבורי ורשות אכיפת החוק.

על המשך הצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות על חוק הכנסת לישראל בעטיו של מצב ביטחוני קשה ורעוע עמד בימ"ש העליון בرع"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.02.2006), וכך זה. שיריך וק"ם למרבה הצער עד לעת הזאת. וכך נקבע שם -

"טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחייבת בעבירות נושא הדיון ברוח הילכת ח'טיב. מעשי הטרור הקשים עדין מכים במדינה; הסיכון הטמון בהסתעתם, בהלנתם ובהעסקתם של/Shoham בלחמי חוקים המגיעים לישראל משיחי יהודא, השומרון וחבל עזה לא נתפוגג; ומכאן שיעור הרתעת היחיד והרתעת הרובים - עדין שיעור הם ממעלה עליונה. מסתבר כי הפרות החוק נמשכות, ונדרשים אנו למיצוי הענישה בנסיבות המתאימים, מתוך תקוות כי יעלה בידינו להרתיע מי שמעודים לדבר מביצוע עבירות שאפשר נראות הן קלות ופשטות אך טמון בהן סיכון לחי אדם. "המעשים שפורטו בסעיף 2א לחוק הכנסת - הלנה, העיטה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, ישב בה או עובד בה, שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שעונשם מצד כדי למנוע הגשת סייע - ואפילו מתוך תמיימות - למי שעלולים להיות מפגעים" (פרשת ח'טיב, 773-774); ומשנמצא לנו כי חרף סיכון הביטחון הקשים ממשיכים ישראלים רבים לעבור על החוק ולסקן את חייהם הולמים, נדרשים אנו להמשיך במדיניות
החייבת שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות".

26.5.15 בשעה 06:00 בבוקר העלה והסייע הנאשם שלושה תושבי האזור ברכבו שאין בידם אישורי שהייה או תעסוקה בישראל כדין, בכביש 40 לכיוון צומת רעננה בתמורה לסך של 100 ₪.

בנוסף, כשנה וחצי קודם לכן, ביום **21.9.13** נdag הנציג במוניות מסחרית עד שנעצר במקרים 407 לחקירה בגין או"ש לתוככי ישראל. בנסיבות אלה, חיל שעסק אותה עת בבדיקה רכבים שעברו במקרים בקשר

הנאשם לפתח את דלת התא האחורי של הרכב, כיוון שהלונות הרכב היו עם ציפוי שחור שלא מאפשר לבחון את תכולת הרכב, והנאשם בתגובה מסר לכى הדלת אינה נפתחת.

בהמשך, נכנס החיל מחלקו הקדמי של הרכב והבחן כי בחלקו האחורי- שכובים על תחתית הרכב 2 תושבי הרשות הפלסטינית, ללא אישורי שהייה או תעסוקה כדין, בתמורה ל-100 ₪ כל אחד בעבר ההסתעה.

במעשיו פעל הנאשם ממעשיים כלכליים, תמורה בצע כסף (**סעיף 40ט(א)(5) לחוק**), כשהגם שלא נגרם כל נזק הילכה למשעה ממעשיו- הרי שפוטנציאל הנזק הצפוי הינו עצום מקום בו הוא השב"חים המושעים מעורבים בפעולות טרור, פעילות חבלנית, או לחולופין- בפעולות פליליות בתחום ישראל (**סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

בנסיבות אלה מדובר בשני אירועים נפרדים, בזמן, במקום ובנסיבות, ועל כן יש מקום לקבוע מתחמים נפרדים לכל אחד מהאירועים.

מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע בת"פ 14-01-23389 נع בין **חודשיים עבודה שירות ל-10 חודשים מאסר בפועל**.

מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע בת"פ 15-09-35545 נע בין **חודש מאסרVIC שיכול שירות בעבודות שירות ועד לששה חודשים מאסר בפועל**.

מנסיבות שאין קשרו בעבירות עולה כי הנאשם בן 44, נשוי ואב שלני ילדים, נעדר עבר פלילי אשר ניהל עד כה אורח חיים נורטטיבי (**סעיף 40יא(11) לחוק**), ואף לא שב להסתבר בפלילי בחולוף השנה למן ביצוע העבירה האחרונה (**סעיף 40יא(10) לחוק**), ומ�택ד לאורך שנים באופן יציב במישורי חייו השונים.

הנאשם עבד במהלך השנים בעבודות מזדמנות, ואף הקים עסק עצמאי של הסעות מוניות שפט את הרוגל, ובעתיו נקלע לחברות כספים גדולים.

קיים הנאשם אף מצוי בעיצומו של הליך פשיטת רgel, תשלום מידי חודש כ-500 ₪ לתיק כניסה הנכסים, ומתעתקד לקבל צו הפטר בתמורה לתשלום חד פעמי ע"ס כ-70 אלף ₪ (**סעיף 40יא(8) לחוק**).

מהתסיקיר עולה כי נוכחות התדרדרות מצבו הכלכלי בשנים האחרונות, התקשה להתמודד ובחר לפנות לפתרונות מידיים ושוליים, כל זאת מבלי לייחס חשיבות להשלכותיה של התנהגות זו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו צירף שני תיקים התלויים ועומדים נגדו, ובכך חסר זמן שיפוטו יקר (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי הגם שהודה ב冤"ש ביצוע המעשים- הרי שהתקשה ליטול אחריות על עמוד 7

מעשו בפני השירות המבחן כפי שעולה מהتسkieר בעניינו, התקשה להתיחס באופן ענייני להתנהלותו בשני אירועים שונים, וסביר כי פעל באופן תקין כנаг מונית.

מהتسkieר עולה מכלול שיקולים המגבירים את הסיכון ליישנות התנהגות עברינית דומה מצד הנאשם, ובכלל זה היותו בעל עדמות בעיתיות ביחס לחוק, או נטיות אחרות למצוות ולביצוע העבירות, העדרם של גורמי תמייה משמעותיים, ומוטיבציה נמוכה לשינוי התנהגות עברינית.

לעומת זאתמנה השירות כגורמים המגבירים סיכוי לשיקומו את העדר עברו הפלילי יכולת ההסתגלות של הנאשם ויציבותו במסגרת השונות בלבד.

די לה בעובדה לפיה ביכר השירות להמליץ באופן חריג מאוד על ענישה קונקרטית בעניינו של הנאשם, שתהווה לו גבול חיצוני ברור למניעת יישנות ביצוע עבירות דומות ותחדד השלכות התנהלות, כדי להמשיך יותר מכל את המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, כמו גם את הצורך בהחמרה בעונשו מטעמים של הרעתו האישית בהתאם **לסעיף 40 לחוק**.

בנסיבות אלה, מצאתי כי יש ברף העליון של עתירת המאשימה במסגרת הסדר כדי להוות ענישה ראויה בעניינו של הנאשם, הויאל ומדובר בעונש המצו依 באמצעותו של מתחם הענישה והוא בו אף כדי להקל עם הנאשם במידה מסויימת בנסיבות חמורות אלה בהן מדובר בהסתעם של חמשה שב"חים, בשני אירועים נפרדים, ובהתמורה לבצע כספ.

בכל הנוגע לפגיעה של מאסר בפועל בנאשם ומשפחותו מבחינה כלכלית (**סעיפים 40יא(1) ו-(2) לחוק**), הרי שנוכח המצב הביטחוני השורר במחוזתינו והסקנה התמידית המרחפת מעל לשלום הציבור יום יום שעה שעה, אין מנוס מהעדפה ברורה של האינטרס הציבורי בעניינו והטלת מאסר מאחריו סורגי ובריח על הנאשם.

איןני סבורה כי בכלל נסיבותו של הנאשם ראוי וצדוק להסתפק בענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, זאת למטרות חווות דעת הממונה על עבודות השירות שהומצאה בעניינו של הנאשם.

עם זאת, מצאתי כי נוכח מצבו הכלכלי הקשה החרג של הנאשם, יש להימנע מהטלת רכיב עונשי כספי בעניינו.

לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים: 7

א. 8 חודשים מאסר בפועל.

ב. מע"ת בן 8 חודשים למשך שנתיים מיום שחררו שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. פסילה בפועל למשך 4 חודשים מיום שחררו.

ד. פסילה מותנית בת חודשים למשך שנה מיום שחרורו, שלא עבר על העבירות בהן הורשע.

.8 זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' סיון תשע"ו, 14 יוני 2016, במעמד הצדדים.